

OXFAM nota de premsa
18 de juliol del 2016

Els països rics donen una acollida pobre

Les sis nacions més riques del món acullen menys del nou per cent dels refugiats del món, mentre que els països més pobres assumeixen la major part de la responsabilitat. Els països més rics del món poden i han de fer molt més per ajudar a les persones més vulnerables del món que han fugit de casa seva a causa de la violència i els conflictes.

Antecedents

El nombre de persones obligades a fugir de casa seva a causa de la guerra, la violència o la persecució està en el seu nivell més alt des que tenim registres.¹ El conflicte a Síria ha estat un factor important en aquest augment, però la gent també fuig d'altres conflictes com els de Burundi, la República Centreafricana, l'Iraq, Nigèria, Sudan del Sud i Iemen. En total, més de 65 milions de persones han fugit de casa seva - 40,8 milions desplaçats dintre el seu propi país, 21,3 milions refugiats i 3,2 milions a l'espera de les decisions d'asil en països industrialitzats.²

La responsabilitat de proporcionar un sostre als refugiats, aliments i atenció mèdica, així com l'ocupació i l'educació, està caient de manera desproporcionada sobre els països més pobres, que sovint tenen dificultats per satisfer les necessitats del seu propi poble o estan en risc de posar en perill la seva pròpia estabilitat.

Els sis països més rics del món, que representen més de la meitat de l'economia mundial, acullen el 8,88 % dels refugiats i sol·licitants d'asil del món. Entre aquests països està Alemanya acull ella sola més de 736.000 persones, mentre que els EUA, Regne Unit, França, Xina i Japó entre tots junts, estan acollint els 1,4 milions restants.³

En sorprenent contraposició, la meitat dels refugiats i sol·licitants d'asil del món - gairebé 12 milions de persones - són acollits per Jordània, Turquia, el territori palestí ocupat, Pakistan, el Líban i Sud-àfrica. Les seves economies representen en conjunt menys del dos per cent del PIB total del món.⁴

Els qui es veuen obligats a fugir sovint s'enfronten a viatges traïdors abans d'arribar a un refugi segur. Les famílies estan destrossades i molts acaben vivint en condicions miserables sense prou aliments, aigua potable o sanejament adequat. Algunes persones passen dècades com a refugiats sense perspectives de treball formal o una educació decent.

Aquesta crisi és massa gran perquè un sol país la pugui resoldre per si sol. Per salvar i protegir vides, els governs de tot el món han d'actuar en conjunt i de manera responsable. Al Setembre les Nacions Unides i els Estats Units amb president Obama al capdavant han convocat una cimera a Nova York per fer front a aquesta situació sense precedents. Aquestes cimeres són oportunitats perquè els països rics es comprometin a oferir refugi a molts més refugiats dels que han fet fins ara, i és una oportunitat per a que tots els països millorin la forma en què tracten a les persones obligades a fugir, i els proporcionen un futur digne.

Crisi provocades, respostes inadequades

Més de 65 milions de persones han abandonat casa seva a causa de la violència, la guerra i violacions dels drets humans.⁵ La majoria de persones estan desplaçades dins del seu propi país, a causa dels conflictes violents perpetrats sovint per les mateixes autoritats que se suposa han de protegir i defensar els seus drets humans i garantir la seva seguretat. Moltes persones fugen dels seus països d'origen cap als països veïns, que sovint estan mal equipats i preparats per poder ajudar.

Cada crisi és complexa i impulsada les seves dinàmiques particulars, però cap és inevitable i totes són provocades per l'home, perquè són els governs i grups armats que lluiten pel poder i els recursos, des del Iemen al Sudan del Sud, els que impulsen a desenes de milions de persones a marxar lluny de casa seva. Els països veïns i els països rics més allunyats, alimenten de vegades els conflictes i les guerres proveïnt armament, o deixant de fer prou esforços per donar suport als processos de pau inclusivament. Per exemple, l'increment d'armes comprades per l'Àrab Saudita (que inclouen Regne Unit i els EUA), que encapçala una coalició de nacions que lluiten al Iemen, va ajudar a impulsar més del 10 per cent al 2015 les vendes mundials d'armes.⁶

Segons revela la investigació en curs d'Oxfam, alguns governs no només no han donat la "part justa" dels ajuts que els correspon per mitigar les conseqüències de les vides arruïnades pel terrible conflicte de Síria, sinó que tampoc han acollit a la seva "part justa" dels refugiats sirians als seus països.⁷ I a més, no només no ho han fet sinó que la tendència perillosament majoritària dels governs aquest 2016, és donar l'esquena a les persones més vulnerables del món i no respectar l'esperit de la llei internacional que diuen defensar. I no tots els governs que han acollit un gran nombre de refugiats en el passat estan disposats a seguir fent-ho o a defensar el dret a sol·licitar asil.

Al març, els governs europeus i Turquia van arribar a un controvertit acord que ha deixat a milers d'homes, dones i nens retinguts a Grècia, sovint en condicions vergonyants i insegures de la seva situació legal. L'acord comercia amb éssers humans a canvi de concessions polítiques, fent miques l'esperit i la lletra de la Convenció de 1951, el document legal que defineix els drets dels refugiats i les responsabilitats dels governs per protegir-los. Mitjançant l'externalització de manera eficaç dels seus controls fronterers a Turquia, els governs europeus van provocar un efecte dòmino. Al maig, Kenya va anunciar el tancament del camp de Dadaab per als refugiats, dient que si Europa podria allunyar sirians, Kenya podria fer el mateix per als somalis. La mateixa Turquia va introduir controls de visat per als sirians que busquen entrar a través de tercers països per via marítima o aèria; i es diu que al voltant de 70.000 sirians es troben ara atrapats en la terra de ningú entre Jordània i Síria, coneguda com la "Berm", des que Jordània ha suspès l'admissió de refugiats després d'un atac suïcida el 21 de juny.⁸

Tots els governs, per descomptat, tenen dret a mantenir la seguretat del seu país. Però això ha de ser compatible amb la responsabilitat de respectar el dret internacional per protegir els refugiats. Cada vegada que els governs, en qualsevol país, donen l'esquena als refugiats posen algunes de les persones més vulnerables del món en situacions perilloses i temibles. A nivell mundial, més de 5.400 persones van perdre la vida en 2015 fent viatges traïdors per arribar a un refugi segur, mentre que 3.651 persones van morir en els primers sis mesos de 2016 fent el mateix.⁹ Les famílies habitualment es separen i els pares sovint no poden trobar als seus fills. Molts han deixat les possessions i documents enrere, fugint només amb la roba que porten posada. Alguns es troben vivint a la intempèrie o en refugis superpoblats, on les condicions poden conduir a infeccions i malalties.

En molts països, els refugiats no poden treballar legalment i corren el risc de ser deportats o sancionats per altres vies si són atrapats tractant de guanyar-se la vida. En alguns casos les persones no tenen mitjans per comprar aliments, aigua i altres recursos bàsics. Els nens desplaçats sovint no són poden anar a l'escola, el que significa que se'ls nega l'educació a tota una generació. Marginats en els països de destinació, les dones i els nens són particularment vulnerables a l'explotació.

Hi ha històries terribles de països com Síria, Iemen, Nigèria i Sudan del Sud amb habitatges, hospitals i escoles destruïdes, persones greument ferides o que han perdut la vida i una existència dia a dia que és aterridora, estressant i perillosa. Moltes persones no poden, ni tan sols contemplar, la possibilitat de tornar als seus països d'origen, com el Sudan i Somàlia, ja que seria massa perillós.

Estudi de cas: "A la nit, no podia sortir "

Dona de 27 anys de Burundi

Va fugir de Burundi amb el seu marit, el seu cunyat i els nens després d'escoltar que les persones estaven sent intimidats durant les eleccions de 2015:

"A vegades la policia ens parava i ens feia tornar enrere. Havíem de tornar a casa, esperar fins que és fes fosc i després sortir altre vegada. Ens va costar tot un dia arribar des del nostre poble a Tanzània. Durant uns tres mesos estàvem allotjats en un refugi i dormíem en estores. A la nit no podíem sortir soles, per por de ser violades i ens explicaven històries d'un home que s'havia tractat d'apoderar d'una nena. Una refugiada és una persona que no té cap opció i no és capaç de fer les coses que li agradaria a la vida. La vida d'una refugiada depèn únicament de l'ajuda. No em sento bé sent una refugiada. No em sento gens bé. "

Els països més rics son els menys acollidors

Els càlculs d'Oxfam, utilitzant les últimes xifres de l'ONU disponibles, i classificació dels països en funció de la seva riquesa econòmica (PIB) del Banc Mundial, posen en relleu la crua divisió entre els països que ofereixen ajuda pràctica als refugiats que necessiten desesperadament un lloc segur on quedar-- i aquells que no ho fan. En aquests càlculs, Oxfam ha inclòs als refugiats de l'ONU (registrats tant per l'ACNUR com per UNRWA creat el 1949 per proporcionar ajuda als refugiats palestins "que van perdre la llar i mitjans de vida com a conseqüència del conflicte de 1948", i els descendents de les persones refugiades palestines).¹⁰ Com es van dir al darrer informe global d'ACNUR, aquests refugiats palestins representen 5,2 milions del total de 21,3 milions de refugiats del món. D'aquest total, les sis majors economies del món reben a 2,1 milions de refugiats i sol·licitants d'asil.¹¹

Taula 1: Els sis països més rics¹²

País	Nº de persones refugiades i sol·licitants d'asil allotjats
Estats Units	559.370
Xina	301.729
Japó	16.305
Alemanya	736.740
Regne Unit	168.937
França	336.183
8,88% del total del món 2.119.264 refugiats i sol·licitants d'asil	
56,6% del PIB mundial acumulat	

Taula 2: Els sis països/territoris que més persones refugiades i sol·licitants d'asil acullen

País / Territori	Nº de persones refugiades i sol·licitants d'asil allotjats
Jordània	2.806.414
Turquia	2.753.760
Territori Palestí Ocupat	2.051.096
Pakistan	1.567.604
Líban	1.535.662
Sud-àfrica	1.217.708
50.02% del total del món 11.932.244 refugiats i sol·licitants d'asil	
1,9% del PIB mundial acumulat	

(inclou xifres de l'ACNUR i el UNRWA pels refugiats palestins)¹³

Això no significa que la majoria dels que acullen refugiats i sol·licitants d'asil estiguin fent tot el possible per defensar els seus drets, però en general estan assumint molta més responsabilitat global que els països amb les economies més potents. Una de les formes en les que els països rics poden acollir els refugiats més vulnerables és a través del reassentament, un procés en el qual els refugiats s'els dona una nova oportunitat i una nova vida en un tercer país diferent del país del qual han fugit i en la qual viuen actualment.

Mentre que alguns països rics han proporcionat a alguns refugiats aquesta nova vida, el nombre de persones reasentades és molt petit comparat amb el nombre de refugiats acollits per altres països. El 2015, els sis països més rics reasentaven només 57.167 persones, menys del 6% dels 960.000¹⁴ homes, dones i nens de tot el món que necessitaven desesperadament un reasentament aquest any.

Hi ha altres maneres per les quals els països rics poden acollir més refugiats i assegurar-se que no han de embarcar-se perillosament en desplaçaments on es juguen la vida per buscar seguretat. Els governs poden facilitar el reagrupament familiar als seus països o oferir visats humanitaris que permetin als refugiats viatjar amb seguretat i sol·licitar asil. No es poden utilitzar aquestes mesures per reduir els drets de les persones que han viatjat fora d'aquestes rutes per sol·licitar asil en un país. El dret a sol·licitar asil - és a dir, el dret a buscar protecció contra la persecució - és un principi bàsic del dret internacional dels refugiats, que s'ha de mantenir.

L'externalització dels controls fronterers

El 2015, els sis països més rics van donar gairebé 2.000 milions de \$ a l'ACNUR.¹⁵ Aquesta ajuda és vital, ja que dona als refugiats un mínim sostre, aliments, aigua i altres tipus de suport.

Però el subministrament d'ajuda no eximeix als països rics de les seves responsabilitats morals i legals per acollir més refugiats. L'ajuda no ha de ser utilitzat pels governs per exercir pressió sobre els països en desenvolupament per acollir refugiats i/o evitar que la gent es mogui.

Els governs europeus van ser els arquitectes de la Convenció de 1951. Però la crisi de refugiats ha demostrat el poc compromís i respecte real dels governs a la llei internacional que diuen defensar. La instrumentalització dels refugiats a canvi de concessions polítiques, -l'acord entre la UE i Turquia-, no respecta l'esperit de la llei internacional i europea. Ajudar a combatre la pobresa i la desigualtat en els països en desenvolupament és crucial, però els governs europeus han arribat al extrem d'estar disposats a treballar i proporcionar ajuda a règims com el Sudan i Eritrea, amb la finalitat d'impedir la circulació de les persones. I com a mostra, un document sobre el projecte de 46M € de la UE per una "millor gestió de la migració" al Sudan i altres països, que revela la por que té la UE i els funcionaris europeus a les crítiques públiques pel pagament per pels centres de detenció, càmeres i escàners que a més els converteixen en governs repressius amb la migració als ulls de la població¹⁶

Aquest ús indegut de l'ajuda es convertirà en habitual segons la darrera política de la UE destinada a l'externalització del seu control de les fronteres. Els líders de la UE van declarar recentment que "cal crear i aplicar la pressió necessària¹⁷ amb els països d'origen i trànsit per tal d'aturar les migracions", en una decisió condemnada per una àmplia coalició de més de 100 organitzacions socials europees.¹⁸ No és estrany tampoc que un grup d'organitzacions de la societat civil africana hagi condemnat globalment la política de la UE a l'ajuda i la migració. "L'atractiu de l'ajuda financera europea per lluitar contra la migració", van dir, "transforma les autoritats polítiques africanes en perseguïdors dels seus germans i germanes."¹⁹

Cimera de setembre

Les posicions de molts governs no reflecteixen les actituds dels seus pobles. Com la investigació d'Amnistia Internacional va manifestar al maig del 2016, en 22 dels 27 països enquestats, des de la Xina als EUA, la majoria de les persones volen que els seus governs facin més per ajudar els refugiats que fugen de la guerra i la persecució.²⁰ I en tot el món, hi ha un reguitzell d'actes de solidaritat, des dels ciutadans grecs rescatant pasteres enfonsant-se fins les comunitats a Jordània que han proporcionat els àpats de l'ftar i regals a les famílies musulmans sirianes durant el mes sagrat del Ramadà.

Els líders mundials han d'escoltar els missatges de solidaritat i suport de la ciutadania, ara que es reuniran al setembre en dos importants cimera a Nova York. El 19 de setembre, els Estats membres de l'ONU es reuniran a la cimera de l'ONU sobre els grans moviments de refugiats i migrants. Al dia següent, el president nord-americà Barack Obama ha convidat a tots els líders mundials per afrontar el repte de refugiats. Els líders mundials no poden perdre aquestes oportunitats per ajudar a milions de persones que fugen de conflictes, desastres i de la pobresa.

Enfront d'aquestes cimera, Oxfam fa una crida a:

- els països rics **a rebre més refugiats del món** i a augmentar considerablement el seu suport als països de mitjans i baixos ingressos que allotgen la majoria de les persones obligades a fugir.
- tots els països que acullen les persones obligades a fugir, inclosos els refugiats i les persones obligades a fugir del seu propi país, **a proporcionar l'ajuda i la protecció que necessiten**, garantir l'accés a l'educació, i que els permetin treballar.
- tots els països que **respectin els drets humans de totes les persones que es desplacen**, independentment de la seva situació legal.

Estudi de cas: "Ens van deixar durant sis dies sense refugi, menjar i poca aigua"

Mastura, 45 a Grècia

Mastura i els seus fills van haver d'abandonar l'Afganistan quan el seu marit va desaparèixer després que la família va ser amenaçada. Els seus dos fills grans van abandonar el país l'any passat i ja es troben a Alemanya.

"Tenia el meu propi negoci esteticista i això va fer que la nostra família fos un objectiu pels talibans. El meu marit era taxista i un dia mentre era a la ciutat hi va haver una gran baralla i mai va tornar. Vaig témer per les nostres vides, de manera que no vaig dir adéu a ningú, em vaig acabar de vendre tot el que tenia, inclòs el meu negoci, vaig prendre els meus fills i vaig fugir.

Un grup de contrabandistes ens afegir a un grup de gent que fugíem i vam haver de caminar durant gairebé 40 dies, primer a través de l'Iran i després de la costa turca. El viatge va acabar amb tot el que tenia i els meus fills estaven molt cansats. En arribar a la costa, ens van deixar durant sis dies sense refugi, aliments i poca aigua. En la sisena nit, finalment, vam poder viatjar en un vaixell. Els meus fills petits tenien molta por i no volien entrar, vaig haver de tractar de calmar-los. Mai vaig pensar que actualment estaríem en aquesta situació, vaig pensar que un cop arribéssim a Europa podríem reunir-nos amb els meus fills grans.

El treball d'Oxfam amb els que fugen de la violència i els conflictes

Oxfam està treballant en més de 20 països de tot el món, ajudant a les persones que han fugit de casa seva a causa de la violència, els conflictes o la persecució. Això inclou portar aigua potable als habitants a les zones bombardejades a Síria, el subministrament d'aliments al sud del Sudan, i l'aigua i el sanejament a la República Democràtica del Congo, Tanzània, Iemen, Iraq i el territori palestí ocupat i el suport als refugiats al Líban i Jordània. A Grècia, Itàlia, l'ex República Iugoslava de Macedònia i Sèrbia, Oxfam està proporcionant aliments i aigua potable i la construcció de lavabos imprescindibles per evitar la propagació de malalties, i fer que les persones tinguin la informació que necessiten per mantenir-se fora de perill i obtenir accés a assistència jurídica.

Notes

- ¹ ACNUR. (2016, 20 de juny). Desplaçament forçat mundial arriba rècord més alt. Recuperat de <http://www.unhcr.org/uk/news/latest/2016/6/5763b65a4/global-forced-displacement-hits-record-high.html>
- ² ACNUR. (2016). 2015 Global Trends Report. Pàgina 2. Publicat el 20 de juny de 2016. Obtingut de <https://s3.amazonaws.com/unhcrsharedmedia/2016/2016-06-20-global-trends/2016-06-14-Global-Trends-2015.pdf>
- ³ Última classificació PIB del Banc Mundial, per a l'any 2015, les llistes dels Estats Units, Xina, Japó, Alemanya, Regne Unit i França, les 6 principals economies, que representen en conjunt el 56,6 per cent del PIB mundial (\$ 41,562,907,000,000 de \$ 73,433,650,000,000,000). Banc Mundial. (2016). Producte interior brut 2015 taula de classificació. Recuperat de <http://databank.worldbank.org/data/download/GDP.pdf>

Oxfam està seguint la pràctica d'afegir últimes xifres globals de l'ACNUR per als refugiats i els sol·licitants d'asil, així com, en els països pertinents, les xifres més recents de la UNRWA per als refugiats palestins, per tal de calcular les xifres totals per cada quants convidats dels països de l'ONU. Veure ACNUR. (2016). 2015 Global Trends Report, pàgina 2.

Això proporciona una clara comparació global, però en diferents països poden haver-hi altres persones excloses d'aquestes figures, i en alguns països com Turquia i Alemanya, pot haver-hi un nombre significatiu que han arribat des últimes xifres globals de l'ACNUR (publicat al juny de l'any 2016, però fins a la data a desembre de 2015), i que acaben de ser registrada (o encara estan pendents de registre), però encara no li ha donat l'oportunitat de presentar una sol·licitud d'asil.

D'acord amb aquestes xifres, al final de desembre de 2015, els EUA amfitrions de 559.370 refugiats i sol·licitants d'asil; Xina, 301.729; Japó 16.305; Alemanya 736.740; el Regne Unit, 168.937; i França, 336.183 - per un total de 2.119.264. ACNUR. (2016). 2015 Global Trends Report. Veure Taula 1, pàgina 3 d'aquest informe.

Aquest total representa 8.88 per cent del 23.853.576 nombre total dels refugiats i els sol·licitants d'asil registrats a les columnes corresponents de la taula, i els refugiats registrats per la UNRWA. Veure UNRWA (2016). En què treballem. Recuperat de <http://www.unrwa.org/where-we-work>

Aquest total de 23.853.576 és menor que la suma de 21,3 milions i 3,2 milions abans esmentat, ja que, per als fins d'aquesta anàlisi, no hem inclòs les dades de l'ACNUR sobre els apàtrides, etc.
- ⁴ Incloent dades de l'ACNUR i el UNRWA, els sis millors de refugi i asil amfitrions per a candidats són Jordània, Turquia, el territori palestí ocupat, el Pakistan, el Líban i Sud-àfrica. En conjunt, representen 11.932.244 refugiats i sol·licitants d'asil, el que representa el 50,02% del total mundial 23.853.576 esmentada anteriorment. Si us plau, vegeu l'informe de l'ACNUR Tendències Globals 2015 i el UNRWA de IBO en el qual es fa referència a les notes 2 i 3 anteriors. D'acord amb xifres del PIB de 2015 del Banc Mundial anteriors, aquests sis amfitrions en conjunt representen el 1,9 per cent del PIB mundial (1398287000 \$ de \$ 73,433,650,000,000,000).
- ⁵ ACNUR. (2016). 2015 Global Trends Report, pàgina 2.
- ⁶ IHS. (2016). (2016, 13 de juny). Rècord de \$ 65000000000 global de defensa comercial a 2015 Impulsat per Orient Mitjà i el sud-est asiàtic, IHS Jane diu. Recuperat de <http://press.ihs.com/press-release/aerospace-defense-security/record-breaking-65-billion-global-defence-trade-2015-fueled>; Bloomberg. (2016, 12 de juny). Les armes de l'Àrabia Saudita Importa onada de plom en vendes mundials en armes. Recuperat de <http://www.bloomberg.com/news/articles/2016-06-12/saudi-arabia-s-weapons-imports-lead-surge-in-global-arms-sales>
- ⁷ Oxfam. (2016). La crisi a Síria Anàlisi de repartiment just 2016. 2. Obtingut de <https://www.oxfam.org/en/research/syria-crisis-fair-share-analysis-2016>
- ⁸ Nombre estimat basat en les racions distribuïdes per l'Organització Internacional per a les Migracions al campament Rukban i registre d'ACNUR al campament Hadalat.
- ⁹ Falta el Projecte migrants. (2016). Les últimes xifres globals. Recuperat de <https://missingmigrants.iom.int/latest-global-figures>. Aquesta xifra no inclou les 11 morts que no li heu especificat per mes en 2016. Nota: Tots els números representen només les morts que es reporten per les autoritats governamentals, mitjans de comunicació, l'ONU o les ONG. Molts altres han mort en les rutes migratòries de tot el món; Per tant, aquests són mínims dels nombres reals. Tots s'han de prendre com estimacions.
- ¹⁰ Oxfam està seguint la pràctica d'afegir últimes xifres globals de l'ACNUR per als refugiats i dels sol·licitants d'asil, així com, en els països pertinents, les xifres més recents de la UNRWA per als refugiats palestins, per tal de calcular les xifres totals per cada quants convidats dels països de l'ONU. Veure ACNUR. (2016). 2015 Global Trends Report, pàgina 2; UNRWA. Refugiats de Palestina. Recuperat de <http://www.unrwa.org/palestine-refugees>
- ¹¹ Si us plau, vegeu la nota 3.

12 Si us plau, vegeu la nota 3

13 Aquest rànquing, i les xifres de Jordània, el territori palestí ocupat, i el Líban, inclouen als refugiats palestins sota el mandat del UNRWA, així com els registrats per l'ACNUR. Els totals inclouen, sota el mandat del UNRWA, 2.117.361 a Jordània; 1.276.929 a Gaza i 774.167 a Cisjordània (que hem afegit junts com 2.051.096 al territori palestí ocupat); i 452.669 al Líban. Si us plau, vegeu l'informe de l'ACNUR Tendències Globals 2015 i el UNRWA de IBO en el qual es fa referència a les notes 2 i 3 anteriors.

14 Si us plau, vegeu xifres de l'ACNUR per a cada país en l'any 2015:

Estats Units	52.583
Alemanya	2097
Japó	19
Xina	0
Regne Unit	1.768
França	700
total	57.167

ACNUR. (2016). Portal de base de dades estadístiques de reassentament. 17 de de maig de 2016. Consulta per país de reassentament i país d'asil. Recuperat de <http://www.unhcr.org/uk/statistics/unhcrstats/573b8a4b4/resettlement-statistical-database-portal.html>

L'ACNUR també estima que prop de 960.000 refugiats que estaven en necessitat de reassentament. Veure ACNUR. (2015). ACNUR global projectada necessitats de reassentament: 2015. 9. Obtingut de <http://www.unhcr.org/protection/resettlement/543408c4fda/unhcr-projected-global-resettlement-needs-2015.html>

La xifra de 56,467 representa 5,882 per cent dels 960.000.

15 ACNUR. (2016). Les contribucions a l'ACNUR per a l'any pressupostari 2015 (el 31 de desembre de 2015). Recuperat de <http://www.unhcr.org/partners/donors/558a639f9/contributions-unhcr-budget-year-2015-31-december-2015.html>

DONANT	Les contribucions a l'ACNUR per a l'any pressupostari 2015 (el 31 de desembre de 2015) en USD
Estats Units	1.352.454.631
Alemanya	142.859.376
Japó	173.500.535
Xina	941.841
Regne Unit	262.284.115
França	42.129.813
Total	1.974.170.311

Aquestes xifres no inclouen les contribucions que el Regne Unit, França i Alemanya van fer a través d'institucions de la UE, o les contribucions fetes per qualsevol dels sis països a altres ONU o fons comuns o humanitàries relacionades.

16 Der Spiegel. (2016, 13 de maig). UE que treballi amb dèspota africà per mantenir els refugiats fora. Recuperat de <http://www.spiegel.de/international/world/eu-to-work-with-despot-in-sudan-to-keep-refugees-out-a-1092328.html>

17 Consell de la Unió Europea. (2016). Reunió del Consell Europeu (28 de juny de 2016) - Conclusions. Recuperat de <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-26-2016-INIT/en/pdf>

18 Oxfam i altres. (2016, juny). Declaració conjunta d'ONG cara al Consell Europeu del 28-29 de juny: ONG condemnen enèrgicament les noves polítiques de la UE per contenir les migracions. Recuperat de https://www.oxfam.org/sites/www.oxfam.org/files/file_attachments/jointstatementeumigrationresponse.pdf

19 La Xarxa Panafricana per a la Defensa dels Drets dels migrants, i altres. (2015, novembre). Declaració conjunta: Societat Civil Africana condemna la caça de migrants en el continent. <http://www.statewatch.org/news/2016/may/eu-africa-ngos-statement.pdf>

20 Amnistia Internacional. (2016). Refugiats Benvingut Enquesta 2016 - Els resultats. Recuperat de <https://www.amnesty.org/en/latest/news/2016/05/refugees-welcome-survey-results-2016/>

Oxfam www.oxfam.org

Oxfam és una confederació internacional de 20 organitzacions que treballen conjuntament en més de 90 països: Oxfam Amèrica (www.oxfamamerica.org), Oxfam Austràlia (www.oxfam.org.au), Oxfam Bèlgica (www.oxfamsol.be), Oxfam Canadà (www.oxfam.ca), Oxfam França (www.oxfamfrance.org), Oxfam Alemanya (www.oxfam.de), Oxfam GB (www.oxfam.org.uk), Oxfam Hong Kong (www.oxfam.org.hk), Oxfam IBIS - Dinamarca (<http://oxfamibis.dk/>), Oxfam Índia (www.oxfamindia.org), Intermón Oxfam (www.oxfamintermon.org), Oxfam Irlanda (www.oxfamireland.org), Oxfam Itàlia (www.oxfamitalia.org), Oxfam Japó (www.oxfam.jp), Oxfam Mèxic (www.oxfammexico.org) Oxfam Nova Zelanda (www.oxfam.org.nz) Oxfam Novib (www.oxfamnovib.nl), Oxfam Quebec (www.oxfam.qc.ca). Observadors: Brasil (www.oxfam.org.br), Oxfam Sud-àfrica.